

Aljasok dárídója

1919-ben - mint tudjuk -, főként zsidók és kommunisták vettek részt, olyan erejű gyűlölet-hullámot keltve az akkori Magyarországon, hogy azt jogos megtorlások és tébolyult antiszemitizmus követte. Tagadhatatlan tények támasztják alá, hogy emberek ezreit mészárolták le a zsidó Kun Béla és a szintén zsidó Szamuely Tibor vezetése alatt és parancsukra, csak azért, mert ezek az emberek katolikus papok, földesurak, jómódú parasztok, tisztviselők vagy egyéb, a kommunista és liberális söpredék vérforraló magyarellenes ámokfutása ellen tiltakozók voltak. Ennek a dicstelen időszaknak a következménye az a zsidóellenesség, amely akkoriban, a közéletben általános volt és önvédelemre sarkalta a magyar gondolkodókat, az értelmiséget.

Magyarország történelmében súlyos kérdések maradtak tisztázatlanok mind ennek a korszaknak, mind az 1945 utáni zsidó Rákosi, zsidó Gerő, zsidó Péter Gábor korszaknak a tekintetében. A Rákosi-féle kommunista diktatúrában, a volt nyilasok mellett főként zsidók vállaltak vezető szerepet, és követtek el az 1919-eshez hasonló bűncselekményeket a gyilkosságoktól a kirakatpereken keresztül a deportálásokig és a börtönökben a politikai foglyokkal való embertelen bánásmódig. Beszélni azonban nem szabad ezekről a tényekről, mert abban a pillanatban súlyos vádakkal illetik azokat, akik említeni merik a kommün és Rákosi bűncselekményeit. Hiszen az már antiszemitizmus...

Míndez persze a politika ostobaságának tudható. 1919-ben sem a sarki fűszerest vagy a szatócsot utálta a magyarság, hanem azokat a bűnözőket, akik hangoztatva zsidóságukat, emberiség ellenes cselekmények sorát hajtották végre. A 20-as években a zsidók elvesztették társadalmi megbecsülésüket, a politikai zsidók rosszemlékű tevékenységének köszönhetően. A magyar társadalom azonban nem a zsidóságot gyűlölte, hanem a felelősöket, akik miatt az antiszemitizmus állandóvá vált, és jogosnak találtatik - olykor. Azokat, akik a nemzet ellen lázítottak újságokban - akárcsak ma, akik kihasználták az akkori szegények sorsát - akárcsak ma a bankok, akik a kereszténység elleni hadviselésben élen jártak - akárcsak ma, például Prohászka Ottokár püspök szobrának felállítása ügyében.

Az akkori és a mai kor között tehát, sok hasonlatosságot fedezhetünk föl. Immár világosan kirajzolódik, hogy mind a nemzeti oldalnak, mind a zsidóságnak két fajtája van. Egyik, amelyet nevezhetünk ócska és értéktelen söpredéknek, s a másik, amely józanul és békét keresve politizál, éli mindennapjait a közös nemzeti sorsban, a gazdasági válság nehézségeivel birkózva, egymással szembeni vádaskodás és gyűlölködés nélkül. Azok a magukat zsidónak titulálók, akik ma a magyarságot gyűlölvél hirdetik a világon, hogy a magyar nemzet antiszemita, nem mások, mint Kun Béla és Szamuely Tibor méltó de értéktelen és aljas utódai. Ugyanaz a szellemiség, ugyanaz az elszánt és mérhetetlen gyűlölet árad belőlük, s partnereik is ugyanazok - a bukott pártok... liberálisok és szocialisták. Folytatják e vallásuktól is idegen, mégis magukat zsidónak valló internacionalisták 1919. szennyos politikai irányvonalát, a hazaárulást, az idegen érdekek feltétel nélküli kiszolgáltatását, s ehhez jó partnerre találnak a csaló túlélőben, és a magyarul (is) beszélő magyargyűlölő külföldön élő író(k)ban, zenész(ek)ben... vagy éppen az egykori munkásőr „vallási vezető” személyében, akinek hivatala és ő maga is sok kárt okozott már a békés együttélés szellemének és a magyarországi zsidóság megítélésének.

Ezek a niemandok gyűlöletet keltenek, és gyűlöletre uszítják a másik oldal söpredékét, amely jogosnak vélt, tébolyult gyűlöletében és primitív-ségében minden hasonló provokációt felfúj, és viszontprovokál.

A békében élni akaró magyar polgár, keresztény és zsidó pedig egyaránt döbbenetben áll az események előtt, és a sajnos már hivatalosan is elfogadott két söpredékoldal magatartása miatt. Mindkét oldal képviselteti magát a Parlamentben is, hiszen az ordító, félkegyelműnek látszó (DK-s) asszonyoság ostoba szónoklata Horthyról és Nyirőről, éppen olyan felháborító, mint a másik oldal (Jobbik) habzó szájú zsidózása. Mindkét oldalt ki kellene tiltani a Parlamentből, hiszen ártó magatartásuk a tisztességes magyar állampolgároknak árt. Sokat! Ugyanis mindkét oldal rettenetesen primitív, ostoba és hasonlóképpen hazudozó. Ugyanakkor egy oldalon áll! Ez a parancsra történő politikai rágalomhadjárat, amelyet a két söpredékpárt, egymás ordító proliságát kielégítve tesz egymás és a nemzet ellen, rávetül a társadalom józan részére.

Ma éppen a kommunista csürhe újabb gyűlölködéséről olvashattunk, amelyben Prohászka Ottokár szobrának felállítása ellen tiltakozik. A bajkeverő és hazug munkásőr-zsidó és a külföldön élő zsidó zenész már Telekit - aki a negyvenes évek elején halt meg -, is megvádolta a holocaust előkészítésével, ma pedig Nyirő és Prohászka ellen lázít. Csupán egyetlen dolog kerüli el e gazemberekből álló 1919-es politikai utódok degenerált figyelmét. Amiről ma beszélnek, miszerint minden 1920 utáni kiválóság antiszemita, egyszerűen hazug állítás. Azt nem mondják hozzá, hogy miért van szó minden gondolkodni tudó múlt századi ember életművében a zsidó problémáról. Pedig egyszerű: 1919-nek csak olyan áldozatairól beszélt a kommunista történetírás, akiket a „fehérterror” ölt meg... noha az ennek nevezett és Horthy által parancsban tiltott számonkérésnek volt „némi előzménye”, amely kihatott a 20-as, 30-as évek társadalmi életére és gondolkodásmódjára. Ezt kellene kibeszélni, ennek a kornak a tényeit kellene az iskolákban tanítani, hogy világossá váljék zsidó és nem zsidó számára, hogy saját kezükben van a kulcs... a megoldás kulcsa. Mert a kulcs a tudás. Az igazi történelemtudás, amelyben nem pártok és az Európai Unió, a munkásőr egyházi vezető szabja meg az igazságot, hanem maga a történelmi ténytudás. Jelesül: az 1920. után élő magyar értelmiségnek még a zsidó része is elítélte a 19-es gyilkos ámokfutást... amelyet főleg moszkovita zsidók követtek el a nemzet ellen, s ezért még egyetlen rabbi vagy munkásőr vezető-zsidó sem kért bocsánatot. Mint ahogyan Rákosi és bűnbánójának cselekedeteiért sem szórt hamut a fejére 1919. egyetlen mai örököse sem.

A mai ember másként akar élni! Nem gyűlöletben, a hazugságnak, a vádaskodásnak a mocskaiban. Zsidó és nem zsidó egyaránt egy békés és gond nélkülű világot álmodik magának és gyermekeinek. Nem számháborúzik ártatlan áldozatokkal. Elismeri a másik fél fájdalmát és elvárja, hogy az övét is elismerjék. Nem háborúzni kellene, nem tüntetni, hanem tanulni a múltból és beismerni a bűnt, amelyet megbocsájtani is csak akkor lehet, ha végre valaki bocsánatot kérne értük. Nem harag vagy gyűlölet mondatta velem a fentieket... Csupán a békevágy. Mert nem akarom, hogy a gyermekeink kettős mérce súlya alatt nőjenek föl. Nem akarom, hogy történelmi hazugságokkal tömjék tele a fejüket, s azt sem akarom, hogy mások szenvedése többet és fájdalmasabbat jelentsen nekik, mint a magunkéi... Nem akarom, hogy gyermekeink is egy gyűlölködő kor, gyűlölködő résztvevői legyenek, mert egy 1919-et folytató proli, tudatlan, de nagyon magyargyűlölő csoport erőszakkal és irántuk tanúsított gyűlölettel behajszolja ebbe őket. A nem pártokban és vallási felekezetekben gondolkodó magyar értelmiség - a keresztény, a zsidó vagy a nem hívő polgár - végre békét akar, és nem kíván egy erkölcstelen és nemzetáruló politika részesévé válni a politikai pártok miatt. Ez a magyar polgári közösség - zsidó és keresztény - nem tűri, hogy Trianon majd száz éve nem számít, hogy Nyirő antiszemita volt,

hogy Prohászka zsidógyűlöletet hirdetett, s határon túli magyar a nemzet értéktelen részévé vált - e nemzetellenes ócska horda számára. Az sem elviselhető tovább, hogy nap-nap után e liberális, 1919-es hagyományörző söpredék megkeserítse milliók életét azzal, hogy vádaskodva, a nemzet által tisztelt eleinket mocskolva kelljen élni, mert egy a kommün „értékeit” képviselő hazug söpredék zsarolja a kormányt, zsarolja mindennapi életünket! Nyíltan és tiszta lapokkal játsszunk! A magyarság itt, Magyarországon kellene, hogy ott-hon lehessen. A magyarság nem kér engedélyt arra, hogy nagyjait tisztelje, nekik szobrot állítson, életműüket iskoláinkban tanítsuk. A pártokon kívül és felülálló nemzet követeli a kormánytól a magyar nemzet biztonságát mindenekfelett, a cionista, szocialista, liberális és szélsőjobboldali söpredékkel szemben. A pártokon kívül és felülálló magyarság elvárja, hogy a törvények elsősorban a magyarság érdekeit tartás szem előtt, s azt is elvárja, hogy sem a kormány, sem az állam elnöke ne 1919 örökösének és továbbvivőinek a füttyszavára táncoljon, hanem törvényekben biztosítsa a magyar állampolgárok jogait azokkal szemben, akik hazát árulnak, és nemzetközi szinten lejáratják Magyarországot, a magyar nemzetet.

Mint ahogyan hazugság volt a főrabbi-ügy, ugyanúgy történelmietlen és aljas magyarellenség rejlik a Prohászka-szobor felállításának ellenzése mögött. Hazugságözőn árasztja el Horthy emlékét is, hiszen a degenerálnak tűnő, házmeister típusú, proli DK-s képviselőasszony őrzőjében összemosta a Kormányzót a valóban tömeggyilkos párt vezérével, Szálasi Ferenccel. Tehette ezt azért, mert a Jobbik is összemossa Horthyt Szálasiival... és itt ér össze a Jobbik és a Dk, a Jobbik és az MSZP célzatos és azonos helyről kapott parancsok alapján való magyarellenessége. Ha ma Horthy lenne Magyarország kormányzója, minden biztonnal e két párt hangulateltető degeneráltjai cellájukban vitázhathatnának egymással. Ma azonban vérre megy immár a „játék”. A Horthy nevével politizáló kisnyilasok és a Horthy emlékét gyalázó 19-es örökösök ámokfutásából, ön-és magyargyűlöletéből elég!

Elég a Mazsihisz által generált gyűlöletkeltésből, elég a Jobbikosból is, és elég a tömeggyilkos kommunista párt utódpartjának vezére által elszavalt primitív hisztériakeltéséből. Elég a TV-k becstelen és aljas hazudozásából és magyarellenességéből. Mert hiába vagyunk békés keresztények és békés zsidók, hiába szeretnénk békében és szeretetben élni másokkal magyar állampolgárként, ez nem lehetséges, mert vagy jobbról, vagy balról újabb és újabb támadás éri a gondolkodni tudó és békére vágyó magyar állampolgárokat vallásra tekintet nélkül... Ez pedig elviselhetetlen.

1919-et Horthy verte le, s tette hűvösre Szálasi és Rákosit egyaránt. Ideje már, hogy a világ leverje ennek a gyilkos liberális és szocialista kórokozónak mai erejét, s hűvösre tegye e zavaros és hazaáruló eszmének a vezetőit. Van egy társadalmi réteg a Kárpát-medencében, és Európában, amely sem gyűlölködni, sem mások gyűlöletét elviselni nem akarja - és nem is fogja. Ma még nem látszik ez az erő, azonban e sok gyűlöletet és hazaárulást megelégtelve... előbb vagy utóbb messzire ellátszik majd!... Mert 1919. mai söpredékörökösöképp úgy le kell verni, mint azokat, akik egykor 1919-et öröklő hagyták! A közgyűlölködés mindkét oldalon való megszüntetése nem csak nemzeti érdek, hanem a nemzettel együtt élők védelmében nemzeti kötelesség is... amely első sorban a folyamatosan gyalázott - de megalázói előtt mindannyiszor érthetetlenül hajbókoló - magyar nemzeti kormány és az ország elnöke felelőssége. Várjuk - mi magyarok, zsidók, svábok, rácok, oláhok és tótok...etc - e felelősségtudat mielőbbi gyakorlati beteljesülését!

Stoffán György

